

hvilke Tanker jeg i saa Henseende har villet bringe frem, men som jeg selvfølgelig ikke mener, at der kan være nogen som helst praktisk Grund til at bringe frem paa Sagens nuværende Standpunkt til Forhandling og Afstemning her i Tinget. Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mine Udtalelser.

Køedt: Da Lovforslaget om en Formue- og Indkomstskat første Gang blev forelagt her i Tinget, i Forbindelse med et Forslag om Overførelse af en Del Statsskatter til Kommunerne, blev det vel modtaget, fordi det indeholdt Principper, der tiltalte Venstre. Disse Principper ere imidlertid ikke ny i den danske Lovgivning. Vi have flere Gange i de sidste Aarhundreder haft baade Formue- og Indkomstskat, saaledes i 1676, 1743 og 1789, og desuden have vi jo haft dem i det nu afvigte Aarhundrede i 1810, 1864, 1867 og 1870. I 1743 vare vi saa dristige at sætte Formueskatten til 2 pCt. og Indkomstskatten til 1—20 pCt., altsaa Formueskatten var den Gang ikke 2 pro mille, men 2 pCt. I 1789 vare vi mere beskedne og gik til en Beskatning af Formuen med $\frac{1}{2}$ pCt., medens vi satte Indkomsten til 5 pCt. I 1870 blev Skatten, som Tingets ærede Medlemmer ville vide, sat til $2\frac{1}{2}$ pCt.; nu er der foreslaaet $1\frac{1}{4}$ pCt. og efter det oprindelige Forslag til en Formueskat var der foreslaaet $\frac{3}{10}$ pro mille eller 30 Øre pr. 1,000 Kr. i Formueskat.

I den første Affattelse var der fastsat en skattefri Grænse for Indkomstskatten af 400 Kr. paa Landet, 500 Kr. i Byerne og 600 Kr. i Kjøbenhavn. Den skattefri Grænse for Formuen var sat til 2,000 Kr. Endvidere blev der fraregnet et Afdrag for Familier med Børn af 70 Kr. pr. Barn paa Landet, 85 i Købstæderne og 100 Kr. i Kjøbenhavn, dog kun for Familier med indtil 3 Børn. Da Forslaget kom herved i Tinget, gjorde det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), Flertallets Ordfører her i Salen, straks opmærksom paa, at Lovforslagets Principper vel tiltalte Venstre, men at Forslaget alligevel trængte til adskillige Forbedringer. Den samme Anskuelse blev hævdet fra forskellige andre Sider i Salen, og der blev ogsaa af det Udvalg, der behandlede Sagen, indført Forbedringer paa flere vigtige Punkter. Man forhøjede den skattefri Indtægts Grænse fra 4—5—600 til 5—6—700 Kr., altsaa overalt med 100 Kr., og man forhøjede den skattefri Formuegrænse fra 2,000 til 3,000 Kr. og vedtog endvidere, at

der skulde ske et Fradrag for alle en Families Børn, idet man erkendte, at jo flere Børn der var, desto mindre var Skatteevnen, særlig for de mindre bemidlede Familiers Vedkommende.

Som et enkelt Led i en samlet Reform af vort hele direkte og indirekte Skattevæsen kan der findes et Forsvar for Loven, baade som den forelaa i Regeringens og senere i Folketingets Affattelse, men naar der, som vi senere have hørt fra forskellige Sider, nu er Ønsker fremme om at gennemføre disse saakaldte direkte Skattelove særskilt uden Forbindelse med andre Skattereformer, kan Forslagets Fremme efter min Overbevisning slet ikke forsvares, *allermindst fra et demokratisk Synspunkt.* Vi have atter ved denne Lejlighed som saa mange Gange før taget Forbillede efter Tyskland, navnlig Preussen, i Stedet for at tage Forbillede efter Englands liberale Skattelovgivning, der for Tiden er den bedste i Verden. Jeg skal tillade mig i Korthed at omtale de engelske Skattelove; jeg har ofte før anbefalet at tage Forbillede efter engelske Forhold, og jeg haaber, at det høje Ting ikke vil trættes ved, at jeg atter gør det ved denne Lejlighed. Da Robert Peel i 1842 genindførte den engelske Indkomstskat, som man havde afskaffet efter Napoleonskrigene, var det et indledende Skridt til en samlet Reform af hele den direkte og indirekte engelske Beskatning. Toldskatterne, der tidligere havde ramt alle vigtige Forbrugsartikler, blev efterhaanden indskrænkede til nogle ganske faa Positioner, særlig Tobak og alkoholholdige Drikke. Den skattefri Grænse for Indkomstskatten var i Begyndelsen 100 Lstr., senere 150 Lstr., og nu er den 160 Lstr., altsaa henimod 3,000 Kr., nøjagtigere ca. 2,900 Kr. Alle Indtægter under 2,900 Kr. berøres altsaa aldeles ikke af den engelske Indkomstskat. Man har desuden givet Skatten en progressiv Karakter, idet man i Indtægter indtil 400 Lstr. fradrager 160, indtil 500 fradrager 100 og indtil 700 i mange Tilfælde fradrager 70 Lstr. som skattefri. Ved at sætte Grænsen saa højt, har man fritaget hele Arbejderbefolkningen, saa godt som hele den mindre Haandværkerstand, alle smaahandlende og Bestillingsmænd, kort sagt hele det brede Lag af Befolkningen. Alle smaa Hjem slippe saaledes baade for denne Skat og for alle de Ulemper, dens Kontrol medfører. Man har i England lagt Indkomstskatten paa Skuldre, der bedre kunne bære den. Paa lignende Maade har man ordnet de kom-